# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Rok 1893.** Wydano i rozesłano dnia 29. Maja 1893. **Część VII.**


## Nr. 26.

## Obwieszczenie

### c. k. Namiestnictwa z dnia 25. maja 1893 l. 42.764.

W części XXIIIciej Dziennika ustaw państwa pod Nr. 83 ogłoszone jest rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu z dnia 15. maja 1893, którem uregulowany został wywóz świń z Galicyi i z Bukowiny do innych krajów.

To rozporządzenie opiewa:

Aby nawet przy większem rozszerzeniu się zarazy u nierogacizny zabezpieczyć wywóz świń z królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem i z księstwa Bukowiny do innych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, do krajów korony węgierskiej i za granicę państwa w sposób taki, by rozwlekanie chorób stadnych powstrzymać, uznało Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami sprawiedliwości, handlu i rolnictwa za odpowiednie na podstawie ostatniego ustępu §. 3go ogólnej ustawy o chorobach stadnych z 29. lutego 1880 (Dz. p. p. Nr. 35) wydać następujące zarządzenia:

§. 1.

Żywe świnie bez różnicy wieku i przeznaczenia mogą być wywożone z królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem i z księstwa Bukowiny do innych krajów koronnych w Radzie państwa reprezentowanych, do krajów korony węgierskiej i za granicę jedynie koleją żelazną i po poprzedniej weterynarsko-policyjnej obserwacyi w jednym z dwóch zakładów obserwacyjnych w Biały i w Krakowie i to wyłącznie tylko z istniejących w tych zakładach ramp kolejowych, przeznaczonych do ładowania. Postanowienia te nie odnoszą się do wewnętrznego obrotu świń między Galicyą i Bukowiną.

§. 2.

Wzbroniony jest każdy inny sposób wywozu, a w szczególności bezpośrednie ładowanie nierogacizny na stacyach kolejowych w Galicyi i na Bukowinie, z przeznaczeniem do stacyi kolejowych, położonych w innych królestwach i krajach, w krajach korony węgierskiej lub za granica państwa.

§. 3.

Odbiór i wyładowanie świń w zakładach obserwacyjnych w Biały i w Krakowie, z wyjątkiem opóźnienia się pociągów kolejowych może się odbywać:

*a)* w Biały tylko w poniedziałek i wtorek każdego tygodnia;

*b)* w Krakowie tylko w czwartek i w piątek każdego tygodnia.

Ładowanie świń, które odbyły obserwacyę i wysyłka tychże do innych krajów, może nastąpić przy zachowaniu obowiązujących w tej mierze każdocześnie szczegółowych przepisów tylko na rampach, znajdujących się w zakładach obserwacyjnych i przeznaczonych do ładowania nierogacizny, a mianowicie:

*a)* w Biały świnie, które przybyły do zakładu w poniedziałek, mają być ładowane w piątek, te zaś które przybyły we wtorek lub te, które w piątek nie zostały sprzedane, mają być załadowane i wysłane w sobotę każdego tygodnia;

*b)* w Krakowie świnie, które przybyły do zakładu w czwartek, mają być ładowane w poniedziałek, te zaś, które przybyły w piątek lub te, które w poniedziałek nie zostały sprzedane, mają być ładowane i wysłane we wtorek najbliższego tygodnia.

Wydawanie świń rzeźnych po odbytej obserwacyi z zakładu obserwacyjnego w Biały rzeźnikom i masarzom miasta Bielska, na Szląsku w celach aprowizacyi, jest i nadal dozwolone.

§. 4.

Świnie pochodzące z Galicyi lub z Bukowiny, a wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia załadowane, jeżeli zostaną przydybane po za granicą tych krajów, należy przytrzymać i zawiadomić o tem niezwłocznie, ewentualnie w drodze telegraficznej, polityczną władzę pierwszej instancyi, w której obrębie trzodę przytrzymano, celem natychmiastowej interwencyi. Takich transportów nie wolno ani wyładować, ani przeładować.

Jeżeli transportowi nie towarzyszy dozorca trzody, winien dotyczący zarząd kolejowy postarać się na koszt nadawcy o odpowiednie żywienie i pojenie zwierząt.

Polityczna władza pierwszej instancyi ma zarządzić cofnięcie takich transportów do stacyi nadania na koszt i niebezpieczeństwo nadawcy.

Polityczną władzę pierwszej instancyi, w obrębie której leży stacya nadania, należy zawiadomić telegraficznie o cofnięciu transportu.

Świnie pędzone z Galicyi drogami lub manowcami do innych krajów w sposób zakazany, należy przytrzymać i w zupełnem odosobnieniu od miejscowych zwierząt racicowych w najbliższej gminie umieścić na koszt i niebezpieczeństwo właściciela, żywić je i tak długo trzymać w zamknięciu, dopóki władza polityczna pierwszej instancyi, w której obrębie przytrzymano świnie, a którą o tem natychmiast zawiadomić należy, nie zarządzi zabicia pod ścisłym dozorem świń w transporcie się znajdujących.

Władza polityczna pierwszej instancyi jest upoważnioną do zezwolenia, aby te świnie dla możliwie korzystniejszej sprzedaży, przewieziono na koszt i niebezpieczeństwo właściciela zaprzęgami końskiemi do najbliższego miejsca większej konsumcyi i tam je natychmiast zabito.

§. 5.

Przeciw osobom wysyłającym świnie z Galicyi albo z Bukowiny po za granicę tych krajów wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia, tudzież przeciw organom kolejowym i oglądaczom bydła, pozwalającym na taką wysyłkę na stacyach nadania, postąpić należy według przepisów §. 45. ogólnej ustawy o chorobach stadnych, względnie ustawy z 24. maja 1882 (Dz. p. p. Nr. 51).

§. 6.

Przekroczenia zakazów objętych niniejszem rozporządzeniem, o ile one nie podlegają postanowieniom karnym ogólnej ustawy o chorobach stadnych (ustawa z 24. maja 1882 Dz. p. p. Nr. 51), będą karane według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. p. p. Nr. 198).

§. 7.

Ministerstwu spraw wewnętrznych przysługuje prawo, w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa udzielać wyjątkowo zezwoleń na bezpośredni wywóz z Galicyi i z Bukowiny pojedynczych sztuk nierogacizny, przeznaczonych na cele hodowli.

§. 8.

Obowiązujące dotychczas rozporządzenia ministeryalne, któremi był uregulowany obrót świń z Galicyi po za granicę tego kraju, zostają niniejszem rozporządzeniem w zupełności uchylone.

§. 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. czerwca 1893.

---

Wskutek powyższego rozporządzenia ministeryalnego i na podstawie reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1893, l. 9947, c. k. Namiestnictwo uchylając swe rozporządzenie z dnia 12. grudnia 1889 l. 86538, zarządza aż do odwołania co następuje:

1) Świnie przeznaczone do zakładów obserwacyjnych w Biały i w Krakowie (§. 1.) mogą być ładowane tylko na stacyach kolejowych, upoważnionych do ładowania bydła, jeżeli w pobliżu tych stacyi znajdują się chlewy spędowe dla nierogacizny, urządzone wedle wskazówek tutejszego rozporządzenia z dnia 17. września 1889, l. 59759.

2) Oględziny świń na stacyach kolejowych wykonywać mają ustanowieni oglądacze.

3) Chcąc świnie załadować, należy przypędzić je dwanaście godzin przed załadowaniem do wagonów i niezwłocznie zgłosić oglądaczowi kolejowemu. W ciągu tych 12. godzin ma oglądacz kolejowy zbadać legalność i ważność paszportów i stan zdrowia każdej sztuki i uwidocznić na paszportach wynik oględzin.

4) Chlewy spędowe i stanowiska należy natychmiast po opróżnieniu dokładnie oczyścić i dezinfekcyonować pod dozorem oglądacza kolejowego i przy współudziale organu Zwierzchności gminnej.

Przed oczyszczeniem i odwietrzeniem chlewów i stanowisk niewolno pod żadnym warunkiem do nich wprowadzać trzody.

5) Jeżeli oglądacz stwierdzi u świń, przeznaczonych do załadowania, że nie są zaopatrzone w paszporty miejsca pochodzenia, albo że są opatrzone paszportami nielegalnemi lub nieważnemi, albo paszportami wydanemi przez Zwierzchność gminną (obszar dworski) miejsca zapowietrzonego, lub jeżeli są świnie w stadzie, które pod względem rasy zdradzają pochodzenie rossyjskie lub rumuńskie, nie dopuści takich stad do transportu kolejowego, lecz zarządzi ich odosobnienie pod dozorem policyi miejscowej i doniesie o tem c. k. Starostwu, dołączając dokumenta stada.

Jeżeli dochodzenie przez c. k. Starostwo przeprowadzone i dokonana pięciodniowa obserwacya takiego stada, wykaże niepodejrzane pochodzenie zwierząt i ich zadowalający stan zdrowia, może c. k. Starostwo zezwolić na dalszy transport tego stada po poprzedniem przedłużeniu ważności pierwotnych paszportów i uwidocznieniu na nich tego co zaszło.

6) Jeżeli oglądacz stwierdzi choćby u jednej sztuki zarazę pyskową lub racicową, ma z całem stadem postąpić w sposób wskazany w ustępie 5tym i o tem donieść c. k. Starostwu, które zarządzi natychmiastowe wybicie całego stada w miejscu zatrzymania i wzbroni ładowania żywych zwierząt racicowych w tej stacyi kolejowej aż do dokładnego oczyszczenia i odwietrzenia dróg dopędowych, ramp kolejowych i stanowisk zapowietrzonych.

7) Przed załadowaniem świń przeznaczonych do zakładów obserwacyjnych, winien oglądacz zapewnić się u naczelnika stacyi, czy transport może nadejść do Biały w poniedziałek względnie we wtorek, do Krakowa zaś w czwartek względnie piątek (§. 3. rozp. min.) W razie wątpliwości należy wstrzymać wysyłkę świń aż do następnego tygodnia.

8) O każdem zatrzymanem stadzie świń na stacyi kolejowej, niemniej o zarządzeniach poczynionych ze strony władzy politycznej, ma c. k. Starostwo przedłożyć c. k. Namiestnictwu wyczerpujące sprawozdanie.

9) Transporty świń kolejami żelaznemi w obrocie wewnętrznym kraju, mają być również opatrzone paszportami miejsca pochodzenia, i będą jak dotąd, tak przy załadowaniu jakoteż i przy wyładowaniu oglądane przez ustanowionych oglądaczy kolejowych.

Do tych transportów mają również zastosowanie postanowienia zawarte w ustępach 5) i 6).

10. Niniejsze zarządzenia wchodzą w wykonanie z dniem 1. czerwca 1893.

Za c. k. Namiestnika:
**Lidl** w. r.

Nr. 27.

# Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 25. Maja 1893, L. 42764, którem ogłasza się wydany reskryptem wys. c. k. Ministerstwa spraw' wewnętrznych z dnia 20. Maja 1893, l. 22456 regulamin dla zakładów obserwacyjnych i połączonych z niemi targów na świnie w Krakowie i Biały.

Za c. k. Namiestnika:
**Lidl** w. r.

# Regulamin

## dla zakładów obserwacyjnych i połączonych z niemi targów na świnie w Krakowie i Biały.

Celem uregulowania ruchu w zakładach obserwacyjnych i z niemi połączonych targach na świnie w Krakowie i Biały, wydaje się w wykonaniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. Maja 1893, Dz. u. p. Nr. 83. następujące przepisy:

§. 1.

Do zakładów obserwacyjnych w Biały/Krakowie można wprowadzać świnie w porze dziennej jedynie w Poniedziałki/Czwartki Wtorki/Piątki każdego tygodnia a sprzedawać jedynie w Piątki/Poniedziałki Soboty/Wtorki w oddziałach targowych i ładować na znajdującej się w zakładzie obserwacyjnym rampie do tego przeznaczonej.

Przyjęcie później nadeszłych transportów świń, jest dozwolone tylko z tem zastrzeżeniem, że opóźnienie będzie ze strony zarządu kolejowego udowodnione.

Świnie, które nadeszły w Poniedziałek/Czwartek mogą być dopiero następnego Piątku/Poniedziałku te zaś, które nadeszły we Wtorek/Piątek dopiero następnej (go) Soboty/Wtorku wprowadzone na oddział targowy i tu sprzedane i załadowane.

Świnie niesprzedane w Sobotę/Wtorek mają pozostać w zakładzie przez cały następny okres obserwacyjny.

Targ na świnie w przeznaczonych do tego oddziałach, odbywa się od 8-ej godziny rano do 4 tej po południu.

§. 2.

Nadeszłe do stacyi kolejowej w Białej/Krakowie transporty świń, należy bez zwłoki przewieść do rampy, dla wyładowania w zakładzie obserwacyjnym przeznaczonej; przy wyładowaniu ma sprawdzić c. k. weterynarz powiatowy ich pochodzenie i niepodejrzany stan zdrowia.

Wynik oględzin należy zanotować na dotyczących paszportach, pokrywających przesyłki po wciągnięciu dat wedle istniejących przepisów do protokołu oględzin.

Transporty, pochodzące z zapowietrzonych przestrzeni kraju, lub podejrzane o zarazę, mają być bezzwłocznie przewiezione na wozach do oddziału kontumacyjnego i umieszczone w znajdujących się tam stajniach dla zwierząt podejrzanych.

Do tych wozów można używać jedynie zaprzęgów końskich. Transporty, w którychby sprawdzono przy wyładowaniu choćby u jednej świni zarazę pyskową i racicową, mają być natychmiast wpędzone napowrót do tego samego wozu, z którego je wyładowano, przesunięte na rampę przeznaczoną do wyładowywania świń zarażonych i pomieszczone w stajniach oddziału kontumacyjnego (Seuchenhof), przyczem używać należy wyłącznie służby tego oddziału.

Rampy, na której wyładowano świnie zarażone, o zarazę podejrzane, lub pochodzące z zapowietrzonej przestrzeni kraju, nie należy do dalszego wyładowania tak długo używać, dopóki najdokładniej nie będzie oczyszczoną i dezinfekcyonowaną. Czynność tę należy przeto wykonać natychmiast i to bezwarunkowo jedynie przez tę służbę zakładową, która była czynną na rampie przy wyładowaniu zakwestyonowanego transportu.

Do czyszczenia i dezinfekcyi potrzebne narzędzia, woda i środki dezinfekcyjne, winny być zawsze przygotowane na każdej rampie.

## §. 3.

Jeźli w transporcie świń napotka się choćby jedną świnię rasy rossyjskiej, ma być cały transport uważany za „podejrzany“ i przewieziony do oddziału kontumacyjnego do stajen dla podejrzanych świń. Obserwacya takiego transportu trwa dni dziesięć.

O zaszłym takim wypadku ma być spisany protokół celem stwierdzenia wszelkich okoliczności, któreby wskazać mogły pochodzenie przemyconego zwierzęcia i osoby, które dopuściły się przemycenia.

W razie wybuchu zarazy w czasie dziesięciodniowej obserwacyi u zwierząt takiego transportu, należy bezzwłocznie wybić wszystkie zwierzęta tego transportu, stosownie do istniejących w tym względzie przepisów.

## §. 4.

Jeżeli transporty świń uznano przy wyładowaniu za zupełnie zdrowe i pod każdym względem nie podejrzane, winna je służba oddziału obserwa-

cyjnego odpędzić do stajen tego oddziału ogrodzoną drogą; do tego pędu przeznaczoną. Do tej czynności użyta służba, nie powinna wchodzić na rampę do wyładowywania i na drogę odpędową.

Weterynarz, któremu powierzono kierownictwo zakładu, ma obserwować świnie przy wpędzaniu do stajen. Jeżeli przytem okaże się jaka weterynarsko-policyjna przeszkoda, winien być natychmiast cały transport cofnięty na rampę do wyładowania i należy z nim postąpić według §. 2. niniejszego regulaminu. Również należy zaraz zarządzić jak najdokładniejsze oczyszczenie i dezinfekcyą drogi dopędowej i rampy do wyładowywania.

W przeciwnym wypadku powinien weterynarz po zapędzeniu zwierząt odebrać od c. k. weterynarza powiatowego dotyczące dokumenty, a w tych czynnościach służbowych mają mu inni weterynarze zakładowi dopomagać.

§. 5.

Także i w zakładzie obserwacyjnym należy prowadzić protokół oględzin nadeszłych transportów świń, w którym mają być uwidocznione ustawą przepisane wymogi, a paszporty należy znaczyć odnośnemi liczbami bieżącemi protokołu czerwonym atramentem.

§. 6.

Stajnie oddziału obserwacyjnego muszą być oznaczone liczbami porządkowemi a drzwi do zagród przy stajniach zaopatrzone w kłódki, które zarówno jak i przynależne klucze oznaczone być mają temi samemi liczbami.

Podczas okresu obserwacyi, stajnie muszą być zamknięte, a klucze przechowane w kancelaryi zakładowej w szafce oszklonej i zamkniętej

Klucz od tej szafki znajdować się ma w ręku pełniącego służbę weterynarza zakładowego.

Świń umieszczonych w jednej stajni nie wolno przeprowadzać do innej.

§. 7.

Służbie dozorującej niewolno wchodzić do stajni jak długo pomieszczone są w nich świnie, chyba w nadzwyczajnych wypadkach, a i wówczas tylko na wyraźne polecenie pełniącego służbę weterynarza zakładowego i pod jego

nadzorem. A zwłaszcza karmienie i pojenie świń, jak również wnoszenie podściółki ma się odbywać w taki sposób, by służba nie potrzebowała wchodzić do przedziałów stajennych.

§. 8.

Dozorcy w zakładzie obserwacyjnym mają nosić jednakowe ubranie, dające się łatwo prać i dezinfekcyonować, a stosownie do tego, w którym oddziele są zajęci, mają wyróżniać się numerami, umieszczonemi na czapkach.

Dozorcy :

*a)* Oddziału obserwacyjnego noszą Nr. 1.

*b)* Oddziału dla świń podejrzanych Nr. 2.

*c)* Oddziału dla świń zarażonych Nr. 3.

Dozorcom szczególnych oddziałów nie wolno podczas służby, więc także i w ubraniu służbowem, stykać się z dozorcami innych oddziałów.

Dozorcom oddziału dla podejrzanych i zarażonych świń wolno wydalić się z oddziału powierzonego ich dozorowi **w ubraniu służbowem,** tylko w sprawach służbowych i to nie w inny sposób, jak wozem dotyczącego oddziału. Nawet podczas takiej jazdy służbowej, woźnica nie powinien stykać się z dozorcą. Woźnicy nie wolno także dotykać świń podejrzanych względnie zarażonych.

§. 9.

Weterynarze powinni **codziennie** dokładnie badać świnie umieszczone w stajniach oddziału obserwacyjnego, unikając przytem bezpośredniego z niemi zetknięcia.

Badanie ma się odbywać albo z podwyższonego miejsca w stajniach, albo od drzwi wchodowych.

§. 10.

Skoro przy oględzinach albo przy bezpośrednim badaniu stwierdzonem zostanie w sposób nie wątpliwy wybuch zarazy pyskowej i racicowej, mają osoby przy tem badaniu zajęte bezzwłocznie najdokładniej oczyścić się, dezinfekcyonować i zmienić odzież i obuwie.

Jeżeli sprawdzono zarazę u zwierząt, w jednej ze stajen oddziału obserwacyjnego pomieszczonych, należy tę stajnię naznaczyć tablicą z napisem „Zaraza“.

§. 11.

Służbę potrzebną dla oddziału targowego, (jak poganiaczy, dozorców, tragarzy i t. d.) przyjmuje kierownik zakładu obserwacyjnego. Podlega ona nadzorowi zarządu targowego i ma być podczas zajęcia w zakładzie odznaczoną numerami metalowemi, które to odznaki mają być noszone po lewej stronie piersi.

§. 12.

Dzień przed targiem i w dniu targu mają być wszystkie dotąd niepodejrzane stada świń, sztuka po sztuce, dokładnie zbadane. Dopiero gdy także i c. k. weterynarz powiatowy lub jego zastępca uzna je za zupełnie wolne od zarazy, mogą być drogą do tego przeznaczoną wypędzone do odziału targowego.

Świnie tam sprzedane muszą być spędzone przeznaczoną do tego drogą, ogrodzoną i wybrukowaną na rampę przeznaczoną do ładowania i tam po ponownem zbadaniu przez c. k. weterynarza powiatowego mają być załadowane.

§. 13.

Wypuszczenie z zakładu zupełnie zdrowych stad świń po przebyciu obserwacyi, jeźli podczas tejże nic nie dokupiono ani nie odsprzedano, należy zaznaczyć na pierwotnych paszportach.

Dla takich stad, które powstaną na targu przez zakupienie świń z różnych stad, które obserwacyą odbyły, wolno wydać nowe paszporta, zaznaczając na nich odnośne liczby protokołu oględzin i miejsce pochodzenia.

Klauzula oględzin ma brzmieć:

*a)* w obrocie do stacyj w Austro-Węgrzech: „Po pięciodniowej obserwacyi wypuszczono zdrowe i niepodejrzane“. Zakład obserwacyjny w $\frac{\text{Biały}}{\text{Krakowie}}$ dnia 189.

*b)* W obrocie do zagranicy, stosownie do każdorazowo istniejących osobnych przepisów, względnie konwencyi weterynarskich.

Nie wolno pod żadnym warunkiem dopuścić do zagranicznego obrotu handlowego stad świń, w których znajdują się zwierzęta, które w zakładzie przebyły zarazę pyskową i racicową.

16

Klauzula oględzin dla takich świń ma brzmieć:

Po . . dniowej weterynarsko-policyjnej obserwacyi z powodu zarazy pyskowo-racicowej, wypuszczono zdrowe i niepodejrzane i t. d.

Uwagę tę ma własnoręcznie podpisać kierownik zakładu lub zastępujący go weterynarz.

§. 14.

Świnie, u których wybuchnie zaraza pyskowa i racicowa w czasie obserwacyi, mogą być dopiero po odbytym targu i załadowaniu świń sprzedanych oraz odpędzeniu świń niesprzedanych do stajen oddziału obserwacyjnego dla nich przeznaczonych, przewiezione wozem z zaprzęgiem końskim pod nadzorem c k. weterynarza powiatowego do przeznaczonych dla nich stajen w oddziale kontumacyjnym (Seuchenhof).

§. 15.

Do przewozu świń, które zachorowały na zarazę pyskową i racicową, jakoteż do przewozu świń o zarazę podejrzanych z oddziału obserwacyjnego do stajen oddziału dla zarażonych lub do stajen oddziału dla podejrzanych, należy używać osobnych wozów.

Wóz przeznaczony do przewożenia zarażonych świń ma się znajdować w oddziale dla zarażonych, a wóz do przewożenia podejrzanych, w oddziale dla podejrzanych.

Po każdorazowem użyciu, należy te wozy dokładnie oczyścić i dezinfekcyonować. Nie wolno dawać podściółki na dno wozu.

Do oddziałów dla podejrzanych i zarażonych świń, ma wstęp tylko dla każdego z tych oddziałów wyznaczona służba zakładowa, oraz urzędnicy władzy politycznej w wykonaniu służby.

§. 16.

Swinie, które przebyły zarazę pyskowo-racicową w oddziale kontumacyjnym i takie, co do których zostało usunięte podejrzenie zarazy podczas przebywania na oddziale dla podejrzanych, mają być przewiezione do oddziału obserwacyjnego wozem dokładnie dezinfekcyonowanym, przeznaczonym do przewożenia świń podejrzanych, i tu odbyć obserwacyą.

§. 17.

Po opróżnieniu stajen ze znajdujących się w nich zwierząt, należy nawóz usunąć, zachowując należytą ostrożność i unikając rozsypywania nawozu po drodze do gnojarni lub do wozu. Nawóz ze stajen, w których były pomieszczone świnie chore lub o zarazę podejrzane, należy przed wyniesieniem

zlać stężonem mlekiem wapiennem. Wszystkie stajnie, w których znajdowały się zwierzęta, należy po usunięciu nawozu dokładnie oczyścić i dezinfekcyonować, a następnie przewietrzyć. W końcu należy dokładnie zmyć i dezinfekcyonować drogi spędowe i ścieki.

§. 18.

Świnie dotknięte zdarzyć się mogącą chorobą nie zaraźliwą, mają być pomieszczone w stajni dla chorych i mogą być sprzedane po upływie peryodu obserwacyjnego i po należytem wypisaniu z protokołu spędowego, po poprzednich oględzinach przez c. k. weterynarza powiatowego, w $\frac{\text{Biały}}{\text{Krakowie}}$ lub na żądanie właściciela każdej chwili poddane rzezi, w rzeźni oddziału kontumacyjnego.

Właścicielowi świń przeznaczonych do rzezi lub jego pełnomocnikowi wolno wyjątkowo znajdować się w rzeźni.

Świnie padłe lub zabite z powodu sprawdzenia choroby wągrów (Finnen-Krankheit), należy po wykonaniu obdukcyi i po zaprotokołowaniu jej wyniku, włożyć do wozu (skrzyni) na padlinę, i albo poddać termicznej lub chemicznej przeróbce, albo też jak długo nie ma do tego potrzebnych urządzeń, oddać rakarzowi do zagrzebania.

§. 19.

Wywóz i sprzedaż świń zarżniętych z powodu zarazy pyskowej i racicowej, może być dozwolony dopiero po poprzedniem usunięciu części ciała chorobą zajętych.

Z częściami temi należy postąpić w sposób wykluczający możność przenoszenia się choroby (§. 18. ustęp ostatni).

§. 20.

Osobom niezajętym służbowo w zakładzie obserwacyjnym, wzbrania się najsurowiej wstępu do stajen zakładu obserwacyjnego, niemniej do ramp przeznaczonych do ładowania i wyładowania.

Również wstęp do przedziałów targowych jest dozwolony tylko właścicielom świń lub ich pełnomocnikom, handlarzom, jakoteż osobom, którym udzieli pozwolenia zarząd zakładu obserwacyjnego.

Osoby zakłócające spokój i porządek w zakładzie, a mianowicie na oddziale targowym, będą bezzwłocznie wydalone z zakładu, bez względu na ewentualne dalsze ukaranie.

§. 21.

We wszystkich oddziałach zakładu obserwacyjnego należy przestrzegać zawsze najdokładniejszej czystości i porządku, i starać się o utrzymanie w dobrym stanie wszystkich znajdujących się tam przedmiotów.

§. 22.

Taryfę opłat, jakie mają być uiszczane za świnie oddane do obserwacyi oznaczy c. k. Namiestnictwo. Każdorazowa zmiana będzie osobno ogłoszona.

Obliczenie kosztów za stajnie, karmę, pojenie i doglądanie, za wagę, użycie służby i t. d., należy pisemnie podawać i pisemnie kwitować ich odbiór. Wszystkim osobom, ustanowionym w zakładzie, jest najsurowiej wzbronione, przyjmować poczesne

§. 23.

Nadzór policyjny i wykonywanie przepisów weterynarsko-policyjnych w całym zakładzie obserwacyjnym, a w szczególności także w oddziałach targowych, należy do obowiązków komisyi targowej.

Komisya targowa składa się z ustanowionego dyplomowanego weterynarza jako kierownika zakładu, komisarza targowego i innego personalu weterynarskiego zakładu.

C. k. weterynarz powiatowy ma obowiązek bezpośrednio nadzorować dokładne wykonywanie przepisów weterynarsko-policyjnych i postanowień niniejszego regulaminu. Członkowie komisyi targowej występują przy wykonywaniu swej służby jako organa publicznego bezpieczeństwa, i do wydanych przez nich zarządzeń ma się każdy zastosować.

§. 24.

W razie zdarzyć się mogących zaniedbań przepisów niniejszego regulaminu, i w razie innych wykroczeń przeciw ustawie o zarazach bydlęcych, ma być na żądanie c. k. Namiestnictwa każdy ze służby zakładu obserwacyjnego oddalony. Personal weterynarski może być tylko w takim wypadku przez gminę od obowiązków usunięty, jeżeli c. k. Namiestnictwo zatwierdzi dotyczący umotywowany wniosek Magistratu.

§. 25.

Przekroczenia tego regulaminu, o ile nie podlegają przepisom ustawy karnej, ustawy o zarazach zwierzęcych, lub ustawy przemysłowej, będą karane według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Września 1857, (Dz. p. p. nr. 198).

§. 26.

Regulamin ten obowiązuje od 1. Czerwca 1893.